

Nr 155.

Af herrar **Ingvarsson** och **Thorsson**, om *skrifvelse till Kungl. Maj:t* angående stadgande af straff för obehörigt förtärande å nykterhetskafé af alkoholhaltiga drycker och å ölutskänkningsställe af brännvin.

I kungl. förordningen af den 9 juni 1905 angående försäljning af alkoholfria drycker samt svagdricka finnes i 10 §, 4 mom. stadgadt, att om innehafvare af dylik utskänkningsrättighet, i strid med gällande föreskrifter, tillåter att brännvin, vin eller öl förtäres i för utskänkningsen afsedda lokaler, böte han från och med fem till och med trettio kronor.

Verkningarna af denna bestämmelse ha emellertid icke varit odeladt fördelaktiga. Oftast torde det vara rättighetsinnehafvaren, som »låtit» förtära brännvin eller dylikt, och påföljden blir då böter. Men ofta innehafvas dylika nykterhetskaféer, som de i dagligt tal kallas, af kvinnor, och ännu oftare är betjäningen kvinnlig. För dem visar det sig mången gång omöjligt, synnerligast där icke polis finnes i närheten, att förhindra gästerna förtära starka drycker. Men påtalas saken straffas innehafvaren och icke gästerna.

Nykterhetskaféerna i vårt land ha under det senaste årtiondet visat en glädjande ökning i antal, medan krogarnas numerär samtidigt sjunkit, ett förhållande som otvifvelaktigt är synnerligen glädjande. Men ju längre utvecklingen hinner på detta område, ju talrikare synas de fall bli, då de forna kroggästerna söka upp nykterhetskaféerna, och tillsammans med kaffe eller andra alkoholfria drycker förtära innehållet i medhafda brännvins- eller ölfaskor. Möjligen kan ett dylikt förfaringssätt straffas enligt strafflagens bestämmelse om »att komma förargelse åstad», men då denna formulering för här afsedda fall lätt ger

anledning till olika tolkning, torde tydligare bestämmelser vara erforderliga.

Nyktershetskaféerna ha ju tillkommit närmast för att den nyktra delen af vårt lands invånare skola kunna finna offentliga näringsställen, där de lugnt och ostördt kunna intaga förfriskningar eller tillbringa en ledig stund, men den trefnad de eljest kunde ha, förstöres nu ofta af personer som söka upp dessa lokaler för att förtära sprit, hvarvid ordningar mången gång uppstå.

I en annan motion har föreslagits, att Riksdagen ville besluta att i kungl. förordningen af den 9 juni 1905 angående försäljning af vin och öl införa förbud att å ölutskänkningsställen förtära brännvin.

Vi hemställa nu

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående lämpliga åtgärder mot de personer, som, trots förbud, å nyktershetskaféer förtära spritdrycker, eller å ölutskänkningsställen förtära brännvin, samt till Riksdagen inkomma med, af utredningen föranledda, förslag angående ändring i strafflagen.

Stockholm den 26 januari 1912.

J. A. Ingvarsson.

F. W. Thorsson.
